

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 284/2024-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 3Tos/4/2024-327 z 8. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy uznesením krajského súdu č. k. 3Tos/4/2024-327 z 8. februára 2024. Sťažovateľ žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 eur.
2. Sťažovateľ zároveň žiada o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou.
3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 13. júla 2021 návrh na povolenie obnovy trestného konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 36T/101/2016, ktoré sa skončilo rozsudkom okresného súdu č. k. 36T/101/2016-481 z 20. januára 2017 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1To/34/2017 z 11. apríla 2017, ktorým bol sťažovateľ uznaný za vinného za spáchanie trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest

odňatia slobody vo výške 25 rokov, ktorý sťažovateľ teraz vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok.

4. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením z 8. februára 2024 tak, že ju zamietol. Sťažovateľovi bolo písomné vyhotovenie uvedeného rozhodnutia doručené 21. marca 2024.

5. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v nesúhlase sťažovateľa so zamietnutím jeho návrhu na obnovu konania. Sťažovateľ je presvedčený, že v návrhu na obnovu konania predložil súdu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré boli v pôvodnom konaní neznáme, a boli tak splnené podmienky stanovené § 394 Trestného poriadku. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zreprodukoval obsah preložených dôkazov – svedeckých výpovedí. Okresný súd podľa názoru sťažovateľa tieto dôkazy svojvoľne vyhodnotil ako nehodnoverné a účelové, čím vybočil z rámca svojej rozhodovacej právomoci. Krajský súd tak zamietnutím sťažnosti sťažovateľa mal porušiť jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o nepovolení obnovy konania. Sťažovateľ je presvedčený, že okresnému súdu predložil relevantné dôkazy spôsobilé vyvolať obnovu trestného konania. Zamietnutím návrhu a následným zamietnutím jeho sťažnosti mali súdy konať svojvoľne a arbitrárne.

II.1. K napadnutému uzneseniu krajského súdu:

7. Ústavný súd poukazuje na § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), v zmysle ktorého sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Sťažovateľ svoju ústavnú sťažnosť smeroval proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, ktoré ústavnému súdu nepredložil. Ide pritom o osobitnú náležitosť ústavnej sťažnosti, ktorej nesplnenie dáva podklad na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, pretože nemá náležitosti ustanovené zákonom. Ústavný súd sťažovateľa na odstránenie predmetného nedostatku nevyzval, pretože ani jeho prípadné doplnenie by nevedlo ústavný súd k inému záveru.

8. Sťažnostná argumentácia sťažovateľa smeruje výlučne proti zamietnutiu jeho návrhu na povolenie obnovy konania, no v ústavnej sťažnosti absentuje akákoľvek relevantná ústavnoprávna argumentácia, teda uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu označených práv a slobôd sťažovateľa napadnutým rozhodnutím krajského súdu. Zo zistení ústavného súdu navyše vyplýva, že sťažovateľ doručil 4. apríla 2024 okresnému súdu ďalší návrh na obnovu rovnakého trestného konania, ktorý je vedený pod sp. zn. 29Nt/8/2024, o ktorom dosiaľ rozhodnuté nebolo. Vzhľadom na obsahový prienik sťažnostnej

argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti a sťažovateľovho ďalšieho návrhu na obnovu konania, teda vzhľadom na skutočnosť, že sa sťažovateľ oboma podaniami dožaduje obnovy toho istého trestného konania, ústavný súd konštatuje, že predmetná ústavná sťažnosť by ani po jej prípadnom prijatí na ďalšie konanie nebola v súčasnosti spôsobilá vyslovenia porušenia označených práv podľa ústavy a dohovoru. Nie je totiž prípustné, aby o obsahovo zhodných návrhoch súbežne rozhodoval ústavný súd aj okresný súd, keďže právomoc okresného súdu v tomto prípade predchádza právomoci ústavného súdu (§ 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

9. Vzhľadom na absenciu relevantnej ústavnoprávnej argumentácie smerujúcej proti uzneseniu krajského súdu a taktiež vzhľadom na to, že sa sťažovateľ dožaduje po obsahovej stránke zhodného nároku súbežne prostredníctvom ústavnej sťažnosti a zároveň návrhu na obnovu konania, uvedené skutočnosti zakladajú dôvody aj na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) a g) zákona o ústavnom súde.

II.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

10. Sťažovateľ požiadal v tomto konaní o svojej ústavnej sťažnosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou.

11. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

12. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

13. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2024

Libor Duľa
predseda senátu